

Arrest

nr. 197 101 van 21 december 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 januari 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. STOROJENKO, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van

het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft of behoudt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

1.2. Ter terechtzitting wordt het niet betwist dat de verzoekende partij bij beslissing van 13 juni 2017 werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf van twaalf maanden in België in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Er werd haar, blijkens de gegevens van de bevolkingsregisters, op 22 september 2017 een elektronische A-kaart uitgereikt, geldig tot 11 september 2018.

1.3. De verblijfssituatie van de verzoekende partij is bijgevolg fundamenteel gewijzigd. Gelet op de huidige machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden in België dient het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, minstens impliciet, als opgeheven te worden beschouwd, omdat dit onverenigbaar is met de later toegekende verblijfsmachtiging.

Gevraagd om het actuele belang toe te lichten dat de verzoekende partij nog heeft bij het thans voorliggende beroep in de huidige situatie, waarin zij is gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in België en de thans bestreden beslissing als minstens impliciet opgeheven is te beschouwen, vraagt de verzoekende partij om deze beslissing omwille van de rechtszekerheid te vernietigen, zodat bij een eventuele niet-verlenging van haar verblijfsmachtiging haar niet zal kunnen worden tegengeworpen dat zij hieraan geen gevolg heeft gegeven en er dan ook geen discussie over herhaalde bevelen om het grondgebied te verlaten kan ontstaan.

De Raad benadrukt dat de partijen niet betwisten dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten onverenigbaar is met de later toegekende verblijfsmachtiging en deze laatste de impliciete doch zekere opheffing inhoudt van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Er blijkt in deze situatie niet dat dit bestreden bevel de rechtstoestand van de verzoekende partij nog beïnvloedt of, in het verlengde hiervan, dat het bestuur bij een eventuele toekomstige niet verdere verlenging van de verblijfsmachtiging op dat ogenblik nog kan teruggrijpen naar de niet-tenuitvoerlegging van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, dat geen rechtsgevolgen meer heeft sinds de toekenning van de verblijfsmachtiging. In deze situatie waarin huidig bevel geen rechtsgevolgen meer heeft, kan bij een eventueel toekomstig bevel ook geenszins sprake zijn van een *'herhaald bevel'*. De verzoekende partij valt op dat – hypothetische – ogenblik immers niet langer onder de gelding van het thans bestreden bevel, nu dit bevel is opgeheven. De verzoekende partij stelt hoogstens een volstrekt hypothetisch belang voorop, hetgeen niet kan worden aanvaard. De loutere omstandigheid dat een administratieve rechtshandeling, die geen uitwerking meer heeft, in het rechtsverkeer aanwezig blijft nu ze niet uitdrukkelijk is ingetrokken of opgeheven, verantwoordt op zich de nietigverklaring ervan door de Raad niet.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet duidt welk concreet voordeel een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing nog kan sorteren en niet aantoont dat zij nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van deze beslissing.

1.4. Het beroep tot nietigverklaring is dan ook, nu de verzoekende partij niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

3. Kosten

De verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS